

Nr 535

Av herr Fälldin, angående bilavdrag vid taxeringen.

(Lika lydande med motion nr 471 i Första kammaren)

Till ledning för deklaranterna utfärdas varje år genom länsstyrelsernas försorg anvisningar för hur värdet av olika naturaförmåner skall upptagas samt vilka avdrag och storleken av dessa som skall medgivas vid årets taxeringar. De olika länsstyrelsernas kungörelser är baserade på riksnormer som fastställts av riksskattenämnden.

Sedan några år tillbaka har riksskattenämnden, efter uttalande av bevillningsutskottet och riksdagen, fastställt normer och regler för när och hur avdrag för resa till och från arbete skall beviljas. Bland annat har fastställts att i de fall avdrag för egen bil kan medgivas detta må utgöra kr. 1:80 enligt senaste anvisningarna.

Länsstyrelsernas kungörelser skall av taxeringsnämnder och deklaranter betraktas tjäna såsom ledning i olika avseenden. Avvikelser såväl uppåt såsom nedåt medgives då avsikten ytterst är att »ortens pris» skall tillämpas.

När det gäller avdrag för egen bil förekommer såvitt bekant inga variationer, utan riksskattenämndens anvisningar tillämpas genomgående.

Statsmakterna har konstaterat och accepterat att skilda kostnader förekommer i olika delar av landet. Detta har tagit sig uttryck i att statligt anställd som företager tjänsteresa med egen bil erhåller högre ersättning per km när han har sin verksamhet förlagd i de fyra nordligaste länen. I proposition nr 136 år 1961 anmälde civilministern för riksdagen en av sakrevisionen företagen utredning i ärendet. Efter redovisning av förhållandena föreslog utredningen att ersättningen i de fyra nordligaste länen skulle utgå med två öre högre ersättning under hela året och dessutom med ytterligare två öre i Norr- och Västerbotten under tiden 1 december—30 juni.

Hänvisande till att det ankommer på Kungl. Maj:t att utfärda bestämmelser om ersättning för tjänsteresa med egen bil förklarar civilministern att han funnit anledning godtaga de föreslagna ersättningarna.

Sedan statsmakterna fastslagit att då så betydande kostnadsskillnader föreligger att skäl finns att bevilja de i statlig tjänst anställda upp till 40 öre mera per mil, därest vederbörande har sin verksamhet förlagd till de nordligaste länen, måste alla skäl anses tala för att »bilavdraget» justeras uppåt i motsvarande grad. Motsvarande skäl kan anföras för de fall där mc eller moped kommer till användning.

Mot bakgrund av att riksskattenämndens anvisningar på detta område tillkom efter initiativ av riksdagen synes det nödvändigt att riksdagen gör ett uttalande innebärande att »bilavdrag» må medgivas med högre belopp per mil i de fyra nordligaste länen.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om sådana åtgärder genom riksskattenämnden att s. k. bilavdrag vid taxeringen för resa till och från arbetet medges med högre belopp per mil i de fyra nordligaste länen på sätt som sker i fråga om ersättning till statsanställd vid tjänsteresa med egen bil.

Stockholm den 26 januari 1962

Thorbjörn Fälldin